

kommuner og Købstadkommuner og sagde saa, at i Købstadkommunerne har de meget større Skatter end i Landkommunerne, og saa drog det ærede Medlem deraf den Slutning, at disse Købstadkommuner var dyrt administrerede i Forhold til Landkommunerne, og det syntes, at der deri laa en hel lille Bebrejdelse overfor de paagældende Købstadkommuner. Jeg tror, at det ærede Medlem kan henvende sig til den ærede Ordfører for det Parti, han tilhører, for af ham at faa Begrundelsen for, at Skatterne i Købstadkommunerne nødvendigvis maa være større. Den ærede Ordfører har nemlig meget rigtigt gjort opmærksom paa, at der i disse Kommuner nødvendigvis maa gøres saa meget mere, maa optages saa mange flere Opgaver bl. a. af Hensyn til den tætte Bebyggelse, at allerede dette er en naturlig Forklaring paa, at Købstadkommunerne har større Udgifter end Landkommunerne. Jeg tror oprigtig talt heller ikke, at der er mange Medlemmer her i Salen, der vil finde, at der er noget forbavsende i, at Købstadkommunerens Udgifter i Forhold til deres Beboere er større end Landkommunerens, endnu mindre, at der skulde være noget forargeligt i dette Forhold, som i en vis Forstand skulde kunne berettigede til en Bebrejdelse imod Købstadkommunerne, fordi de har større Udgifter i Forhold til Landkommunerne.

Det ærede Medlem talte her stadig om Landkommuner som Modsætning til Købstadkommuner, men i en kort Bemærkning har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Christiansen) og det ærede konservative Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) allerede gjort opmærksom paa, at en saadan Modsætning er her slet ikke Tale om. Det store Flertal af Landkommunerne berøres jo slet ikke af det Lovforslag, der her foreligger. Det er kun en lille Gruppe af Landkommuner, som ligger i Nærheden af større Byer, som dette Lovforslag faar en væsentlig Betydning for, og denne lille Gruppe af Landkommuner er virkelig Landkommuner, som er begunstigede af Skæbnen eller begunstigede af de store Byers Nærhed, som de er saa nøje knyttede til. Det ærede Medlem gav en Skildring, som overraskede mig. Han gav en Skildring af, hvorledes disse Kommuner

omkring en By som København var haardt trykkede af den store Bys Nærhed, og hvorledes deres næringsdrivende bliver konkurreret ned paa Grund af denne store Bys Nærhed, og det ærede Medlem klagede i højst besynderlig Grad over disse store Kommuner's Tilstedeværelse. Jeg vil dog bede ærede Medlemmer en Dag tage en Tur ud ad Strandvejen og se paa Strandvejskommunerens Tilstand og overveje, om disse Kommuner gør Indtryk af at være trykkede ned under de haarde Kaar, som følger af, at København ligger saa nær ved. Jeg tror, at de allerfleste vil have det modsatte Indtryk, at denne Nærhed ved København i Virkeligheden har været en stor Fordel for disse Kommuner, og at det vil være overmaade naturligt, at en Del af den Indtægt, som hentes inde fra København, men som er knyttet til Personer, der har deres Ophold udenfor København, ogsaa kommer København til gode. Det ærede Medlem vendte sig derpaa med megen Uvillie, jeg kan næsten sige med harmfyldt Indignation, mod den Paragraf, i hvilken det fastslaas, at der skulde være, som det ærede Medlem siger, en Art finansielt Stavnsbaand i 2 Aar, den Bestemmelse, som ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte sig imod om end i mindre stærke Udtryk. Jeg skulde dog tro, de fleste vil føle denne Bestemmelse som naturligt begrundet ved de Forhold, som har udviklet sig under Krigstiden, og deri ligger jo ogsaa Begrundelsen af, at der skal gives den tilbagevirkende Kraft. Den ærede Ordfører for Partiet (Piper) sagde her, at under denne Regering var man jo ganske vist kommet ind paa en og anden Lovgivning med tilbagevirkende Kraft. Ja, der har jo været Tilstande, som gjorde dette naturligt. Det har jo atter og atter været saaledes, at der opkom hele nye Former for Fortjeneste, som ikke i Forvejen var kendte, men om hvilke det dog kunde siges, at de i den Grad var knyttede til de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi lever, at det var overmaade naturligt at give dem en særlig Andel i de Byrder, som Staten eller Kommunerne som Følge af disse Tilstande i øvrigt maa bære, og i og for sig har der jo heller ikke været væsentlig Strid om dette. Den Lovgivning, der i saa Henseende har fundet Sted, er jo i hvert Fald endt med at